

i saa Henseende ved at lade Børnene indtegne i Kirkebøgerne inden 8 Uger, hvilken Indtegning skal træde i Daabens Sted. Derved er den oprindelige Regel bleven endnu mere indskrænket og svækket, og det er altsaa langt fra at være en virkelig Sandhed, at Daaben er en Betingelse for Arveret. Den ærede Rigsdagsmand veed vistnok ligesaa godt som jeg, at Spørgsmaalet neppe nogensinde er opstaaet i Praxis, ikke blot fordi det i og for sig har været sjældent, at der er forekommet Spørgsmaal om Arveberettigelse, hvor Daaben endnu ikke har fundet Sted, men fordi man sandsynligviis i slige Tilfælde har seet bort fra Bestemmelsen; men naar der nu ingensinde i Praxis er opstaaet noget Spørgsmaal af den Natur, og det har, saavidt mig bekendt, ikke været Tilfældet (L. C. Larsen: Jo, det har!) — ja, det er idetmindste ikke mig bekendt. Jeg troer, at man maa indrømme, at der ikke er nogen paatrængende Nødvendighed for at gøre nogen Forandring i Lovforslaget i saa Henseende, og under alle Omstændigheder troer jeg ikke, at det, selv om man iøvrigt vilde gaae ind paa det stillede Endringsforslag, er passende at sætte den i Forbindelse med den nu foreliggende Lov; skulde Noget, der lignede denne Bestemmelse, kunne komme i Forbindelse med Lovforslaget, saa maatte det snarere være, at Indtegningen i Kirkebøgerne ikke skulde være nogen Betingelse for Arveret. At Daaben ikke skal være nogen Betingelse for Arveretten, er Noget, som allerede er sagt tidligere i mange Lovbestemmelser; det er saaledes sagt med Hensyn til Jøderne, det er sagt i Forordningen af 4de Juni 1828 med Hensyn til dem, der blive fødte i de der nævnte Lidsrum, det er sagt i Loven af 13de April 1851 med Hensyn til Medlemmerne af de ikke anerkjendte Troessamfund, og endelig er det sagt paany i det foreliggende Lovforslag, dersom det kommer ud som Lov, og det behøver altsaa ikke at siges endnu engang. Derimod kunde der vel, ikke blot efter hvad der nu foreligger, men ogsaa efter Loven af 13de April 1851, være Spørgsmaal om, hvorvidt Indtegningen i Kirkebøgerne maa være at betragte som en Betingelse for Arveberettigelsen — altsaa ifølge en ganske anden Grundtanke end den, hvorefter Daaben var

fastsat som Betingelse —; derypaa forekommer det mig, at Opmærksomheden egentlig nu maa være rettet. Skjøndt nu denne Indtegning i Kirkebøgerne aabenbart ikke har nogen kirkelig Charakter, thi, naar det er foreskrevet, at Indtegningen skal see i Kirkebøgerne, saa er det, fordi man for Tiden ikke har andre Bøger dertil, saa vil dog, saavel efter den foreliggende Lov som efter Loven af 13de April 1851, en saadan Indtegning være Betingelse for Arveretten, og vil man opnaae, at dette ikke skal være Tilfældet, saa maa man foreslaae en Forandring i denne Henseende, men det staaer ikke i Forbindelse med i denne Lov at fastsætte, at Daaben ikke skal være nogen Betingelse for Arveretten; thi det er, som sagt, allerede tilstrækkeligt udtalt.

Det Gnefte, som muligviis kunde synes at kræve en saadan Tilføining som den foreslaaede, skulde være, naar man — og det har jeg allerede udtalt i Ladsstinget — gif ud fra, at, dersom Bedkommende undlode at lade deres Børn døbe inden de respective 3 eller 9 Maaneder, som ere fastsatte i Forordningen af 30te Mai 1828, skulde de, uagtet de ifølge den foreliggende Lovs § 2 ere fritagne for de borgerlige Tvangsmidler i saa Henseende, dog være udsatte for, at Barnet blev berøvet Arveretten; dersom det kunde antages at være Tilfældet, saa indrømmer jeg, at det kunde siges at staae i en vis Forbindelse med denne Lov; men jeg troer, at denne Betragtning maa falde bort ved Bestemmelsen i Lovforslagets § 2; thi naar det udtrykkeligt siges, at Bedkommende skulle have et Aar til Overveetelse, og at det først er, naar dette Aar er forbi, at Indførelsen i Kirkebøgerne, skal finde Sted, saa er dette en ligefrem Ret, der er hjemlet dem, og som de kunne gjøre Brug af, og som Følge deraf kan der ikke være Tale om nogen Fortabelse af Arveretten, for de have oversiddet dette Aar. Jeg indrømmer, at efter Lovforslaget, ligesom ogsaa efter Loven af 13de April 1851, er Arveberettigelsen endnu betinget af denne Indtegning i Kirkebøgerne, og at der altsaa kan være Spørgsmaal om, hvorvidt der er tilstrækkelig Grund til ogsaa at have denne Betingelse; det skal jeg, som sagt, ikke gaae videre ind paa,